

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4Csp/25/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123268165
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Perďochová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:6123268165.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

18 4Csp/25/2023

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Perďochovou, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, Žilina, proti žalovanému: A. B., C. B. nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX/XXX, E., štátny občan SR, zastúpený splnomocneným zástupcom: Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688, o zaplatenie 522,38 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

18 4Csp/25/2023

I. Súd žalobu žalobcu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á** nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

17 4Csp/25/2023

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súd Banská Bystrica dňa 15.03.2023 domáhal súdneho výroku, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 522,38 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 522,38 EUR od 10.03.2023 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa riadi príslušnými ustanoveniami: 1/ Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb (v ďalšom texte ako „Zmluva o účte“); 2/ Zmluvy o povolenom prečerpaní na účte (v ďalšom texte ako „Zmluva o povolenom prečerpaní“) a príslušnými Všeobecnými obchodnými podmienkami (v ďalšom texte ako „VOP“), Sadzobníkom poplatkov; Výveskou úrokových sadzieb. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 20.02.2020 v súlade s ustanovením § 269 ods. 2, s ustanovením § 708 a nasl., s ustanovením § 716 a nasl. Zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“) a Všeobecnými obchodnými podmienkami banky (ďalej ako „VOP“) Zmluvu o účte č. 6457893002 (ďalej ako „Zmluva o účte“), na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol účet žalovaného č. F. XXXX XXXX XXXX XXXX, tak ako preukazujú priložené výpisy z účtov. Podľa príslušných ustanovení Zmluvy o účte sa táto spravuje aj znením Všeobecných obchodných podmienok banky (ďalej ako „VOP“) a Sadzobníkom

poplatkov, pričom žalovaný sa s ich znením pred podpisom Zmluvy o účte riadne oboznámil, čo potvrdil svojím podpisom. Podľa príslušných ustanovení Zmluvy o účte je banka (žalobca) oprávnená za poskytovanie produktov a služieb účtovať na ľarchu vedeného účtu poplatky podľa aktuálneho Sadzobníku poplatkov. Účastníci uzavreli dňa 01.01.2021 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere – povolené prečerpanie na účte, ako Zmluvu uzatvorenú na diaľku prostredníctvom služby INTERNETBANKING (ďalej ako „Zmluva o povolenom prečerpaní“), ktorou žalobca poskytol žalovanému limit povoleného prečerpania vo výške 400 EUR s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 19,90% ročne. Na základe žiadosti žalovaného sa uvedený limit mohol meniť (body 8.5.3 a 8.5.4 VOP účinných ku dňu uzatvorenia Zmluvy o povolenom prečerpaní). Výška aktuálneho limitu povoleného prečerpania je uvedená v tom ktorom výpise z účtu. Náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní upravuje ustanovenie § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom žalobca mal za to, že zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti. Na základe dostupnej zmluvnej dokumentácie a VOP banka rozlišuje povolený debet (služba „povolené prečerpanie“) a nepovolený debet. Žalovaný mal poskytnutú službu povolené prečerpanie na účte, ktoré sa riadi okrem Zmluvy o povolenom prečerpaní aj bodom 8 VOP (účinných ku dňu uzatvorenia Zmluvy o povolenom prečerpaní). Povolené prečerpanie je úverom, ktorý dlžník čerpá naraz alebo po častiach, vo výške a termínoch podľa svojej potreby, až do výšky poskytnutého limitu, a to nad rámec aktuálneho zostatku bankového účtu. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky, priebežným znižovaním záporného salda bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené, teda nie vo vopred určených mesačných splátkach. Klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie, v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako sedem (7) dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0,- EUR. (bod 8.9. VOP účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania na 0,- EUR). Žalovaný opakovane porušoval Zmluvu o povolenom prečerpaní tým, že prekračoval povolený limit povoleného prečerpania, na základe čoho žalobca pristúpil k postupu v zmysle bodu 8.9 VOP účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania na 0,- EUR a znížil žalovanému limit povoleného prečerpania na 0,- EUR dňa 21.02.2023 ako to vyplýva z výpisu z účtu za dané obdobie. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy vo vyššie uvedenej lehote sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0,- EUR sa dlh žalovaného navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje ustanovenie § 2 písm. f) a ustanovenie § 18 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a bod 3.13 VOP účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania na 0,- EUR. V zmysle bodu 3.8 VOP, klient je povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Vzhľadom na porušenie uvedenej zmluvnej povinnosti žalovaným tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril účet žalovaného č. F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX o čom žalovaného informoval posledným výpisom z účtu. Účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 09.03.2023 internú účtovnú transakciu (prevod), kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet č. F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX – táto transakcia má spravidla popis „Dlh ku dňu zrušenia účtu“ alebo „Prevedenie dlhu klienta“, pričom ide o internú transakciu banky, nie o úhradu zo strany žalovaného. Žalobca vyzval žalovaného, aby svoju pohľadávku voči nemu bezodkladne vyrovnal, to však žalovaný to doposiaľ neurobil. Žalovaná suma 522,38 EUR predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obrátmi vykonanými na účte žalovaného. Súčet kreditných a súčet debetných položiek za príslušné obdobie je v úvode každého jednotlivého výpisu. Žalobca v prílohe priložil prehľad všetkých transakcií na účte žalovaného, od jeho otvorenia až po jeho zatvorenie – Prehľad obrátov V priloženom Prehľade obrátov je zoznam transakcií žalovaného na bežnom účte v členení na kreditné a debetné operácie. Celá žalovaná suma predstavuje (záporný) rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami na účte, ktorý vznikol na základe omeškania žalovaného s úhradou peňažnej sumy poskytnutej mu v rámci služby povolené prečerpanie. V prehľade sú debetné a kreditné transakcie žalovaného, účtované poplatky, úroky a dane. Pri každej operácii je uvedený počet a celková suma. Poplatky sú účtované na základe Zmluvy o účte, v zmysle ktorej je banka za poskytovanie produktov/služieb oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov banky v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ľarchu účtu zriadeného na základe Zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v banke. Výška poplatkov je uvedená v sadzobníku poplatkov. Okrem toho v zmysle bodu 3.13 VOP účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania na 0,- EUR : „S prekročením bežného účtu je spojená povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu v zmysle Sadzobníka“. Na základe čl. 2 Zmluvy o povolenom prečerpaní v

súvislosti s povolením prečerpaní si môže banka inkasovať poplatok za potvrdenia a súhlasy (25,- EUR), za upomienku 15,- EUR a výzvu 30,- EUR. Na základe Zmluvy o bežnom účte, Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie a príslušných VOP sa rozlišujú tri režimy debetného úročenia zostatku na osobnom účte: 1/ Sadzba úroku 19,9% ročne je platná počas trvania povoleného prečerpania a vyplýva z príslušných ustanovení Zmluvy o povolenom prečerpaní v spojitosti s bodu 8.8 VOP (účinných ku dňu zatvorenia účtu) a Vývesky úrokových sadzieb (účinných ku dňu zatvorenia účtu). 2/ Zo zmluvy o povolenom prečerpaní vyplýva aj úrok z omeškania 5% ročne z čiastky, ktorou žalovaný prekročil limit povoleného prečerpania, ktorý je účtovaný počas trvania nepovoleného prekročenia limitu povoleného prečerpania až do zníženia limitu na 0,-EUR resp. do vyrovnania prečerpania do výšky povoleného prečerpania. 3/ Sadzba úroku 28% ročne je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z bodu 3.13 VOP (účinných ku dňu zníženia limitu na 0,- EUR) v spojení s Výveskou úrokových sadzieb, časť „Úrok pri prekročení zostatku účtu“ a v spojení s ustanoveniami § 2 písm. f) a § 18 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Naopak, podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale i historické: D., <https://www.G./urokove-sadzby/produkty-mimo-ponuky> Uvedené sú dostupné aj na pobočkách banky. Žalobca má za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu a ich prístupnosťou v pobočkách banky je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Čo sa týka povinnosti podľa ustanovenia § 18 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, nedodržanie tejto povinnosti zákon nesankcionuje bezúročnosťou prekročenia.

3. Okresný súd v Banskej Bystrici vo veci rozhodol vydaním platobného rozkazu sp. zn. 1Up/409/2023 zo dňa 04.05.2023, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel.

4. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný v lehote odpor, v ktorom uviedol, že nárok žalobcu je bez právneho dôvodu. Žiada priznať zákonné úroky aj napriek skutočnosti, že zmluva, ktorá je predmetom konania neobsahuje požadované striktné náležitosti. a tým je zo zákona poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. V zmysle § 9 ods. 1 a 2. zákona 129/2010 Z. z. sa pre uzatvorenie zmluvy o povolenom prečerpaní vyžaduje písomná forma. V konaní však nebolo preukázané uzatvorenie Zmluvy o povolenom prečerpaní v písomnej forme s tým, aby táto obsahovala náležitosti aj podľa § 10ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno ohľadom ním tvrdených skutočností. Žalobca nepredložil ani listinné dôkazy preukazujúce platné uzavretie Zmluvy o povolenom prečerpaní, na základe ktorej sa podľa Všeobecných obchodných podmienok poskytuje povolené prečerpanie ako forma úveru poskytovaného bankou, ktorý umožňuje klientovi nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený v banke, nepreukázal vznik záväzku, ktorý požaduje a povolené žiadať prečerpanie splatiť a zaplatiť úroky a ďalšie príslušenstvo. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Súd je viazaný skutkovými tvrdeniami žalobcu uvedenými v žalobe, ktoré nemôže prekročiť. V konaní nie je preukázané uzatvorenie Zmluvy o povolenom prečerpaní v písomnej forme s tým, aby táto obsahovala náležitosti aj podľa § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno ohľadom ním tvrdených skutočností. Žalobca nepredložil ani listinné dôkazy preukazujúce platné uzavretie Zmluvy o povolenom prečerpaní, na základe ktorej sa podľa Všeobecných obchodných podmienok poskytuje povolené prečerpanie ako forma úveru poskytovaného bankou, ktorý umožňuje klientovi nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený v banke, nepreukázal vznik záväzku, ktorý požaduje a povolené žiadať prečerpanie splatiť a zaplatiť úroky a ďalšie príslušenstvo. Žalovaný poukázal na § 27 ods. 1 písm. d) zákona o bankách, z ktorého je zrejmé, že banky musia uzatvárať obchody so svojimi klientami na zmluvnom základe. Žalobca tvrdí, že zmluvu uzatvoril prostredníctvom elektronickej komunikácie, ale tieto tvrdenia nepreukázal. Ak má byť zmluva platne dojednaná elektronickou formou na diaľku, je potrebné dodržať aj súhlas druhej zmluvnej strany, ktorá obchod uzatvára. ale takýto súhlas banka nedostala. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že písomná forma je zachovaná ak bola urobená elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Z listín, ktoré žalobca nazval zmluvami je identifikovaný žalobca, ktorý zaslal do IB žalovanému návrh zmluvy, ale ten zmluvu nevytlačil ani iným spôsobom neurobil úkon. ktorým by bola splnená podmienka jeho identifikácie, že k návrhu zmluvy pristúpil. Je teda na žalobcovi, aby preukázal, že ak žalovanému do IB zaslal návrh zmluvy, ten ho odobril

prijatím, či už vytlačením podpisom alebo potvrdením prijatia návrhu tzv. súhlasom. Žiadny takýto súhlas žalobca súdu nepredložil a žalovaný po celý čas tvrdí, že zmluvu neuzatvoril. Žalobca nepreukázal zmluvné dojednanie účastníkov zmluvného vzťahu o povinnosti, aby žalovaný platil úroky a poplatky, ktoré boli vykonávané na ťarchu jeho bežného účtu, ako aj ich výšku bez jeho súhlasu. Sadzobník poplatkov ani Všeobecné obchodné podmienky nemôžu predstavovať riadne dojednanie účastníkov zmluvy o výške úrokov a poplatkov. Preto nie je možné požadovať poplatky a zmluvné pokuty, ktoré nie sú individuálne dojednané v zmluve a takéto dojednanie žalobca súdu nepreukázal. Z podania má vyvodit' žalobca dojem, že v tomto prípade skúmal aj bonitu žalovaného, avšak listiny s so skúmaním bonity nepredložil. Konanie žalobcu považuje žalovaný za nekalé s poukazom na zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Všetky tieto predložené listiny žalobcom musia byť predmetom prejednávania veci pred súdom. Žalobca súdu predložil výzvu na zaplatenie s doručenkou. nakoľko ide o banku výzva by mala pred zosplatnením úveru/vyčíslením zostatku postupovať v súlade so zákonom §565OZ, §53 ods.9 OZ. Nakoľko z obsahu výzvy vyplýva, že spotrebiteľ bol vyzvaný na splnenie dlhu, ale žalobca nedodržiaval 15 dňovú lehotu na splnenie zákonnej požiadavky, nemohlo dôjsť k uzatvoreniu úverového účtu a vyčísleniu zostatku. Žalobca vo svojom podaní upriamuje pozornosť na splnenie si zákonnej povinnosti vzhľadom k nepovolenému prečerpaniu: „Sadzba úroku 28% ročne je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z bodu 3.13 VOP (účinných ku dňu zníženia limitu na 0,-EUR) v spojení s Výveskou úrokových sadzieb, časť „Úrok pri prekročení zostatku účtu“ a v spojení ustanoveniami §2 písm. f/ a § 18 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.“ Tieto tvrdenia žalobcu sa nezakladajú na pravde, pretože §18 ods. 1,2 a 3 zákona 129/2010 Z. z., definuje prekročenie na účte, a stanovuje podmienky za akých má veriteľ spotrebiteľa pravidelne informovať o prekročení. Nie, aby sa spotrebiteľ sám dopátral k poplatkom a sankciám. Ide aj o listinnú podobu, ktorá musí obsahovať, prekročenie, výšku prekročenej čiastky, úrokovú sadzbu, akékoľvek sankcie, poplatky, alebo úroky z omeškania a rovnako tak úroky o nepovolenom prečerpaní, ktoré sú dané v písmene e). Ako je zrejmé z obsahu žaloby VOP ani Sadzobník poplatkov neobsahuje všetky potrebné informácie, iba úrokovú sadzbu, ktorú si stanovil sám žalobca a takéto podmienky nemôže spotrebiteľ ovplyvniť, preto ich žalovaný považuje za neprijateľné, ak neboli uzatvorené v čase poskytnutia povoleného prečerpania. Bude teda povinnosťou súdu vyžiadať od žalobcu riadne dôkazy, ktoré budú dôkazovým materiálom k splneniu zákonných podmienok Zmluvy o povolenom prečerpaní ako i uzatvorenia úverového účtu.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že dňa 20.2.2020 uzatvoril žalobca a žalovaný Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb (ďalej aj ako „zmluva o účte“), na základe ktorej žalobca zriadil žalovanému osobný účet č. IBAN F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. V súvislosti so zmluvou o účte bola uzatvorená dňa 1.1.2021 Zmluva o povolenom prečerpaní na účte (ďalej aj ako „zmluva o PP“), na základe ktorej žalobca zriadil žalovanému k jeho osobnému účtu povolené prečerpanie do výšky limitu povoleného prečerpania 400 Eur. Z obsahu zmluvy o PP vyplýva, že je nadväzujúca na zmluvu o zriadení účtu. Zmluva PP zo dňa 1.1.2021 bola uzatvorená na diaľku prostredníctvom služieb elektronického bankovníctva. Žalovaný mal zriadené elektronické bankovníctvo od 20.2.2020, čo vyplýva z článku I. zmluvy o účte, ktorej obsahom, okrem iného, bola aj dohoda o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva. Žalovaný využíval služby elektronického bankovníctva prostredníctvom prihlasovacích údajov do elektronického bankovníctva a bezpečnostných prvkov, pričom mobilné telefónne číslo žalovaného slúžilo na zasielanie notifikačných SMS s kódom. Poskytovaniu služieb elektronického bankovníctva upravuje článok 6. VOP, ktoré boli prílohou žaloby a ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o účte a zmluvy o PP. Identita klienta ako aj osvedčenie súhlasu s uzatvorením zmluvy prebieha na úrovni prihlásenia a identifikácie do samotného elektronického bankovníctva banky. Zmluvný vzťah vznikol potvrdením žalovaným zadaných bezpečnostných prvkov k elektronickému bankovníctvu. Podmienky uzatvorenia zmluvy na diaľku sa riadia platnými právnymi predpismi - zákonom č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Žalobca poukázal aj na bod 8.4 VOP (Poskytovanie povoleného prečerpania na diaľku), účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy o PP (boli prílohou žaloby), v zmysle ktorého banka poskytuje povolené prečerpanie aj na diaľku uzatvorením zmluvy o úvere prostredníctvom služieb elektronického bankovníctva. V zmysle bodu 8.6 VOP (Čerpanie), účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy o PP (boli prílohou žaloby) sa žalobca so žalovaným dohodol, že čerpanie je možné výlučne vtedy, ak banka overila platnosť čísla mobilného kontaktu, ktoré klient banke na tieto účely oznámil, prostredníctvom bezpečnostného SMS kódu, ktorý banka zašle klientovi ihneď po uzatvorení zmluvy o povolenom prečerpaní. Peňažné prostriedky formou povoleného prečerpania poskytne banka klientovi aj bez osobitnej žiadosti o čerpanie, a to tak, že do limitu (zníženého o výšku minimálneho zostatku na bežnom účte) vykoná platobné príkazy na úhradu peňažných prostriedkov a tiež iné platobné operácie na ťarchu bežného účtu klienta určeného

v zmluve aj v prípade, že na tomto účte nebude na vykonanie týchto operácií krytie formou kreditného zostatku. Čerpanie je možné vykonať priebežne a opakovane, vždy však len do výšky limitu. Uzatvorenie predmetnej zmluvy prostredníctvom elektronického bankovníctva nijakým spôsobom nespochybňuje zmluvné dojednania, naopak, aj z výpisov z osobného účtu žalovaného vyplýva, že úver formou povoleného prečerpania bol žalovanému v zmysle zmluvy poskytnutý a žalovaný tento úver čerpal. V zmysle záverečných ustanovení zmluvy o PP – bod 11., žalovaný potvrdil, že mu boli poskytnuté všetky informácie v zmysle zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v podobe zápisu na trvanlivom médiu. Žalovaný zároveň potvrdil, že sa s predmetnými informáciami oboznámil a uložil ich u seba na vhodné trvanlivé médium (hard disk, CD). Obsah právneho úkonu – zmluvy o povolenom prečerpaní na účte je zrejmý a zachytený elektronicky s možnosťou jeho zachovania elektronicky (uložením na disk, DVD, CD a pod.) alebo vytlačení do písomnej formy. Vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že je nepochybné, že podmienka formy, ktorá umožňuje zachytenie obsahu právneho úkonu je splnená. Zmluva obsahuje identifikáciu oboch zmluvných strán – v Zmluva obsahuje identifikáciu oboch zmluvných strán – v záhlaví je uvedené obchodné meno veriteľa, sídlo a IČO a meno a priezvisko, rodné číslo a bydlisko dlžníka. Žalobca má za to, že určenie osôb, ktoré právny úkon uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní na účte uskutočnili je z uvedených údajov absolútne zrejmý. V uvedenom poukázal na judikatúru, napr. uznesenie Krajského súdu Žilina čk. 13Cob/197/2013 z 13.11.2013. Vzhľadom na uvedené podmienka písomnej formy zmluvy o PP bola splnená, zmluva o PP bola uzavretá platne a na základe takto uzavretej zmluvy žalovaný úver formou povoleného prečerpania čerpal a preto akékoľvek námietky žalovaného ohľadom neuzatvorenia zmluvy o PP nemôžu v žiadnom prípade obstať. Žalobca mal za to, že aj všetky zákonom vyžadované náležitosti sú obsiahnuté priamo v zmluve o PP a niektoré z náležitostí, ktoré nie sú upravené priamo v texte zmluvy sú obsiahnuté v jej súčiastiach (VOP, Sadzobník poplatkov), ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. V zmysle čl. 1 zmluvy o PP Banka zriaďuje klientovi Povolené prečerpanie na účte v zmysle podmienok uvedených vo Všeobecných obchodných podmienkach – Prima banka Slovensko, a.s. v platnom znení (VOP), ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy (VOP účinné ku dňu uzavretia zmluvy o PP boli prílohou žaloby). Zmluva obsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/, e/, g/, u/ . K trvaniu a zániku zmluvy uviedol s poukazom na čl. 8.13 VOP a ods. 3 Zmluvy o PP, v ktorom je uvedené, že klient sa výrazne upozorňuje na povinnosť dodržiavať dohodnutú výšku limitu PP. Prekročenie limitu PP bude nepovoleným prečerpaním a bude mať za následok vznik povinnosti platiť popri dohodnutom úroku tiež úrok z omeškania vo výške 5% p.a. z prekročenej časti limitu PP a prípadne tiež zrušenie limitu PP, stanovenie okamžitej splatnosti PP, vymáhanie súdnou cestou. Celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie – upravené v bode 1. Zmluvy o PP; podmienky čerpania sú upravené v bode 8.6. VOP Čerpanie (VOP účinné ku dňu uzavretia zmluvy o PP). Úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru - upravené v bode 1. Zmluvy o PP (variabilná úroková sadzba 19,9% p.a.) a v bode 8.8. VOP Úročenie (VOP účinné ku dňu uzavretia zmluvy o PP). V zmysle bodu 8.9 VOP, ktorý upravuje bližšie podmienky splácania: Klient musí vrátiť banke všetky čerpané peňažné prostriedky. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky priebežným znižovaním debetného zostatku bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené. Klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie, v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako sedem (7) dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0,- eur. Ak dôjde k zníženiu limitu, musí klient splatiť tú časť povoleného prečerpania, ktorá prevyšuje novú výšku limitu najneskôr v deň predchádzajúci dňu, v ktorom zníženie nadobudne účinnosť. Výška poplatkov je uvedená priamo v bode 2. Zmluvy o PP, v Sadzobníku poplatkov, s ktorým bol žalovaný taktiež oboznámený a ktorý prevzal, čo potvrdil svojim podpisom na zmluve, pričom sadzobník je taktiež neoddeliteľnou súčasťou VOP. Podmienky, za ktorých sa poplatky môže meniť sú upravené v bode 12. a 25.4. VOP (VOP účinné ku dňu uzavretia zmluvy). V zmysle bodu 2. zmluvy o PP v súvislosti s PP môžu byť klientovi inkasované nasledovné poplatky a náklady: Poplatok za prehodnotenie vo výške 0 EUR, poplatok za potvrdenia a súhlasy k úverom vydané bankou na klientovu žiadosť vo výške 25 EUR, zmluvná pokuta pri nepovolenom prečerpaní účtu vo výške 15 EUR, zmluvná pokuta pri nepovolenom prečerpaní účtu po upozornení vo výške 15

EUR a poplatok za výzvu na splatenie nepovoleného prečerpania účtu vo výške 30 EUR. Poplatky uvedené v tejto zmluve môže banka zmeniť z vážneho objektívneho dôvodu alebo po dohode s klientom. Klient bude o zmene informovaný zverejnením Sadzobníka, zmena je pre klienta záväzná za podmienok uvedených vo VOP. Klient má právo zmenu bezplatne odmietnuť za podmienok uvedených vo VOP. 6. Poplatkom a odmenám poukázal na čl. 12 VOP. Doplnil, že zmluvná úprava Povoleného prečerpania na účte ako formy úveru poskytovaného bankou, ktorý umožňuje klientovi nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, je obsiahnutá v zmluve o povolenom prečerpaní na účte a vo VOP v článku 8. s názvom Povolené prečerpanie bežného účtu, ktorý upravuje všetky podstatné náležitosti tohto typu úveru v zmysle zákona, na čo poukázal žalobca vyššie. A teda, niektoré z náležitostí, ktoré nie sú upravené priamo v texte zmluvy sú upravené vo VOP ako neoddeliteľnej súčasť zmluvy. Žalobca poukázal aj na Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41CoCsp/8/2023 zo dňa 26.4.2023. Všeobecné obchodné podmienky (VOP) sú súčasťou zmluvy, a to jednak vzhľadom na text zmluvy, ktorý VOP uvádza ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, s ktorou sa žalovaný oboznámil a vyslovil súhlas svojím podpisom a jednak tiež s odkazom na rozhodnutie SD EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. proti H. E., podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. V neposlednom rade tento záver vyplýva aj zo samotného ust. § 273 Obchodného zákonníka (OBZ) v spojení s povahou úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu; konkrétne poukazujeme na ust. § 261 ods. 6 písm. d) OBZ, ktoré výslovne možnosť úpravy povinností zo zmluvy v obchodných podmienkach upravuje. Žalovaný v ods. 8 Zmluvy o PP vyhlásil, že prevzal a oboznámil sa pred uzavretím zmluvy s jej súčasťami: Európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa povolených prečerpaní; VOP; Sadzobník. Klient preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou potvrdil svojím podpisom na zmluve, t.j. preukázateľne sa oboznámil so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah. Záväzok zo zmluvy prevzal ako dospelá osoba plne spôsobilá na právne úkony, preto nie je dôvod spochybňovať, že k dohode pristúpil so všetkou vážnosťou a zodpovednosťou. Pokiaľ z dokazovania nevyplynie, že osoba dlžníka pri uzatváraní zmluvy nemala dostatočné rozpoznávacie schopnosti, súd nemôže bez ďalšieho predpokladať, že spotrebiteľ nie je schopný posúdiť obsah právneho úkonu, ktorý uzatvára s veriteľom a vyjadriť s ním súhlas. S poukazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ sp.zn. C-42/15 zo dňa 09.11.2016 v obdobnej veci, zmluva nemusí byť vyhotovená ako jeden dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice č. 48/2008/ES z 23.04.2008 musia byť vyhotovené písomne a musia byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V zmluve je pritom uvedený riadny odkaz na VOP, Sadzobník, pričom s týmito dokumentmi sa žalovaný oboznámil. Žalobca rovnako poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 v obdobnej veci, kde Najvyšší súd v rámci bodu 28.1 akceptoval uvedenie základných náležitostí zmluvy o úvere v rámci VOP a poznamenal, že zmluva o úvere nemusí byť uzatvorená v jedinom dokumente. Žalobca v súvislosti uvedeným poukázal aj na rozsudok Krajského súdu Košice č. 5Co/190/2018 zo dňa 15.11.2018, rozsudok Krajského súdu Košice č. 5Co/241/2018 zo dňa 11.12.2018, rozhodnutie Krajského súdu Nitra č. 5Co/197/2018 zo dňa 31.7.2019; rozhodnutie Krajského súdu v Prešove čk. 23Co/130/2017-72 z 14.5.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 25Co/133/2019 zo dňa 10.3.2020; - Rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co/372/2019 z 30.6.2020, Rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 12CoCsp/4/2021 zo dňa 27.05.2021, Rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 15Co/4/2020 zo dňa 9.2.2021 Ustanovenie § 9 ods. 1 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, t. j. ku dňu 5.12.2012, požaduje pre platné uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere písomnú formu (§ 40 Občianskeho zákonníka), v zmysle ktorej sa pre platnosť právneho úkonu vyžaduje podpis konajúcej osoby. Zároveň však ustanovenie § 273 Obchodného zákonníka umožňuje, aby časť obsahu zmluvy bola určená aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. S poukazom na rozsudok vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti H. E., vnútroštátny poriadok SR, ako ani európska smernicová úprava spotrebiteľských úverov nevyžaduje zakotvenie všetkých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v jedinom dokumente, ani nevyklučuje použitie všeobecných obchodných podmienok, či sadzobníka poplatkov. Je preto prípustné, aby okrem samotnej zmluvnej listiny (tu Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb) boli zmluvné podmienky (vrátane obligatórnych náležitostí) obsiahnuté aj v ďalších zmluvných dokumentoch, avšak podmienkou je riadna inkorporácia týchto dokumentov do zmluvy, t. j. jasný, zrozumiteľný a transparentný odkaz na všetky dokumenty tak, aby bolo zjavné, o ktoré konkrétne dokumenty ide a že sú súčasťou zmluvy a zároveň musia byť tieto dokumenty transparentné, t. j. spotrebiteľovi musí byť zrejmé o ktoré konkrétne dokumenty ide a musí byť preukázateľne informovaný o ich obsahu,

teda príslušné obchodné podmienky, či iné listiny na ktoré zmluva odkazuje musia byť spotrebiteľovi známe, resp. priložené k zmluve pri jej podpise tak, aby sa spotrebiteľ mohol pred uzavretím zmluvy skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami. Tento záver korešponduje aj so znením ust. § 18 ods. 1 a 2 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Z obsahu samotnej zmluvy pritom (ako bolo už uvedené v ods. 19) vyplýva, že zmluva vo svojom čl. IV bod 2. a bod 3. obsahuje riadnu inkorporáciu Všeobecných obchodných podmienok banky a príslušného sadzobníka poplatkov do zmluvy, ide o jasný a zrozumiteľný odkaz na tieto dokumenty, pričom z čl. IV. bod 4. zároveň vyplýva, že majiteľ účtu (žalovaný) sa s tými dokumentmi pred podpisom zmluvy riadne oboznámil. Z toho vyplýva, že v danom konkrétnom prípade boli zmluvné podmienky obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach žalobcu a v sadzobníku poplatkov medzi žalobcom a žalovaným riadne dojednané a sú neoddeliteľnou súčasťou uzatvorenej zmluvy. Preto je obrana žalobcu v podanom odvolaní v tomto smere v celom rozsahu dôvodná a záver súdu, že v danom prípade VOP a sadzobník poplatkov, na ktoré zmluva obsahuje nie sú zmluvným dojednaním účastníkov zmluvy, nie je správny. K dojednaniu úrokov a poplatkov žalobca uviedol, že platenie úrokov a poplatkov, ako aj ich výška bolo so žalovaným riadne dojednané v texte zmluvy o osobnom účte a zmluvy o PP, ako aj vo VOP v spojení so Sadzobníkom poplatkov. K VOP a Sadzobníku poplatkov ako platnej a neoddeliteľnej súčasťou zmlúv sa žalobca vyjadril vyššie. Aj v zmysle § 31 ods. 2 zákona o platobných službách poskytovateľ platobných služieb poskytuje platobné služby používateľovi platobných služieb na základe a) zmluvy o poskytnutí jednorazovej platobnej služby alebo b) rámcovej zmluvy. V zmysle § 31 ods. 4 sú neoddeliteľnou súčasťou rámcovej zmluvy obchodné podmienky o poskytovaní platobných služieb. V zmysle § 31 ods. 5 písm. d) rámcová zmluva obsahuje o. i. informácie o poplatkoch a úrokoch. Zákon o platobných službách teda výslovne nestanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. Podľa článku III. bodu 2. zmluvy o účte „Za poskytovanie produktov/služieb môže banka účtovať poplatky podľa Sadzobníka, pričom všetky takéto poplatky účtuje na ľarchu účtu zriadeného touto zmluvou, resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v banke“. V článku III. bodu 5. zmluvy o účte žalovaný ako majiteľ účtu vyhlásil, že sa pred podpisom zmluvy oboznámil s poplatkami súvisiacimi s touto zmluvou a so Sadzobníkom. Podľa bodu 2. zmluvy o PP bolo dohodnuté, že v súvislosti s PP môžu byť klientovi inkasované nasledovné poplatky a náklady: Poplatok za prehodnotenie vo výške 0 EUR, poplatok za potvrdenia a súhlasy k úverom vydané bankou na klientovu žiadosť vo výške 25 EUR, zmluvná pokuta pri nepovolenom prečerpaní účtu vo výške 15 EUR, zmluvná pokuta pri nepovolenom prečerpaní účtu po upozornení vo výške 15 EUR a poplatok za výzvu na splatenie nepovoleného prečerpania účtu vo výške 30 EUR. Poplatky uvedené v tejto zmluve môže banka zmeniť z vážneho objektívneho dôvodu alebo po dohode s klientom. Klient bude o zmene informovaný zverejnením Sadzobníka, zmena je pre klienta záväzná za podmienok uvedených vo VOP. Klient má právo zmenu bezplatne odmietnuť za podmienok uvedených vo VOP. V bode 1. zmluvy o PP bola dohodnutá s klientom variabilná úroková sadzba úveru (poskytnutého PP) vo výške 19,9% p.a. V bode 3. zmluvy o PP bol žalovaný výrazne upozornený na povinnosť dodržiavať dohodnutú výšku limitu PP. Prekročenie limitu PP bude prekročením zostatku účtu a bude mať za následok i) vznik povinnosti platiť popri dohodnutom úroku úrok z omeškania vo výške 5% p.a. z prekročenej čiastky limitu PP, a prípadne tiež ii) zrušenie limitu PP iii) stanovenie okamžitej splatnosti PP, iv) vymáhanie súdnou cestou. Podľa bodu 4. zmluvy o PP sa žalovaný zaviazal vrátiť banke všetky čerpané peňažné prostriedky a zaplatiť poplatky, úroky a ďalšie príslušenstvo. V bode 8. zmluvy o PP žalovaný vyhlásil, že bol informovaný o úrokovej sadzbe, poplatkoch a nákladoch súvisiacich s úverom podľa § 37 ods. 2 Zákona o bankách a prevzal a oboznámil sa pred uzavretím zmluvy s jej súčasťami – VOP, Sadzobníkom. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Naopak, podľa ust. § 18 ods. 1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Zákon uvedený nárok podmieňuje výlučne splnením informačnej povinnosti veriteľa (banky) vo vzťahu k majiteľovi účtu. Žalobca si túto informačnú povinnosť, ktorou zákon podmieňuje možnosť uplatnenia úroku z prekročenia, nepochybne splnil odovzdaním VOP, Sadzobníka poplatkov a Vývesky úrokových sadzieb pri uzatvorení Zmluvy o účte na oboznámenie sa žalovanému, ktorý oboznámenie sa s dokumentáciou potvrdil; Zverejnením VOP ako i výšku úrokových sadzieb v Úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne, ale i historické; Zverejnením VOP ako i výšku úrokových sadzieb v Úrokovej výveske na každom obchodnom mieste v aktuálnom znení; Zasielaním Výpisov z účtu, z ktorých jednoznačne vyplývajú všetky obraty a teda aj výška a obsah prekročenia a účtovaný úrok; Uvedením údajov v Internetbankingu, do ktorého mal žalovaný prístup počas celého obdobia vedenia účtu a v ktorom sú taktiež všetky informácie ohľadom stavu na účte, výške a rozsahu prekročenia a účtovaných úrokoch. Žalobca poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 25Co/133/2019 zo dňa 10.3.2020; rozhodnutie Krajského

súdu v Trenčíne sp.zn. 5CoCsp/2/2022 zo dňa 23.02.2022, rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 15Co/4/2020 zo dňa 9.2.2021; rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 7CoCsp/16/2021 zo dňa 27.7.2022. K overeniu bonity žalobca uviedol, že zo žaloby ako aj zo samotnej povahy poskytnutého úverového limitu povoleného prečerpania - t. j. poskytnutie úverového rámca k bežnému účtu klienta - je zrejmé, že žalobca pre žalovaného viedol dlhodobo pred poskytnutím úveru bežný účet, na základe čoho disponoval informáciami o finančnej situácii žalovaného. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca mal prehľad o finančných prostriedkoch, ktorými žalovaný disponoval, vyplývajúcich z kreditných a debetných transakcií vykonávaných žalovaným (napr. z výpisov z účtu pred poskytnutím úveru vyplýval pravidelný príjem resp. mzda žalovaného od spoločnosti AR SHELIVING). V konaní boli predložené všetky výpisy z osobného účtu žalovaného, z ktorých sú zrejmé všetky transakcie vykonávané na účte žalovaného pred poskytnutím úveru formou povoleného prečerpania a na základe ktorých bol žalovanému predschválený úver – poskytnuté povolené prečerpanie. Žalobca viedol pre žalovaného osobný účet č. IBAN F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX od 20.2.2020 na základe zmluvy o účte, ktorá bola prílohou žaloby. Aj z dôvodovej správy k Zákonu o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. vyplýva nasledovné: „U tohoto typu úveru, ktorý je v praxi využívaný predovšetkým v podobe kontokorentného úveru povolené prečerpanie – ide v podstate o predschválený úver poskytovaný spolu s bežným účtom. Jeho veľkosť sa odvíja od výšky nášho dokladovaného príjmu, alebo od výšky obrátov na našom účte. Vo všeobecnosti platí, že čím máte vyšší príjem, tým vyšší úver môžete získať. V zmysle § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch je veriteľ pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Žalobca mal za to, že povinnosti v zmysle zákona splnil. K aplikácii § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ uviedol, že vzhľadom na osobitný charakter povoleného prečerpania ako osobitného druhu úveru (kontokorentný úver) nie je možné aplikovať inštitút predčasného zosplatnenia v zmysle ust. § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ a teda akékoľvek námietky žalovaného ohľadom nedodržania 15 dňovej lehoty na splnenie zákonnej požiadavky (upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zosplatnenie úveru) sú právne bez významu. V danom prípade žalobca ani len netvrdil, že úver predčasne zosplatnil, čo ani nie je možné vzhľadom na povahu tohto typu spotrebiteľského úveru.

6. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca sa na výzvu súdu navrhoval pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku v zmysle ustanovenia § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, bola predmetná vec Okresným súdom Banská Bystrica postúpená na Okresný súd Žilina dňa 16.06.2023.

7. Po zmene zákonného sudcu v zmysle príslušného dodatku k rozvrhu práce tunajšieho súdu účinného od 20.02.2025, súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 26.05.2025, na ktorom vec prejednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 28.03.2025. Prítomná splnomocnená zástupkyňa žalovaného na pojednávaní trvala na zamietnutí žaloby v celom rozsahu. Poukázala, že žalobca uvádza možnosti ukončenia zmluvného vzťahu - zmluvy o povolenom prečerpaní a s tým je spojené aj stanovenie okamžitej splatnosti úveru, k čomu v tomto prípade nedošlo. Ani žalovanému nebol doručený žiadny doklad o tom, že vyčíslenie zostatku bolo určené okamžitou splatnosťou. K aplikácii ustanovenia 565 a 53 ods. 9 sa žalovaný nevyjadroval, iba skonštatoval, že nebol riadne informovaný bankou o povolenom prečerpaní, čo uviedol vo svojom odpore. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré žalobca k žalobe predložil, predložil teda 3 všeobecné podmienky, ktoré sa limitujú od určitého dátumu a poukazuje na to, aké následky sú pri porušení zmluvy o povolenom prečerpaní. V tomto prípade ide o tri spôsoby – výpoveď poskytnutého povoleného prečerpania, vyhlásiť predčasnú splatnosť, alebo odstúpenie od zmluvy. Žiadny takýto spôsob v danom prípade nenastal. Mala za to, že žaloba bola podaná predčasne. Poukázala aj na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktorý nevyklučuje posúdenie súladu výšky úrokovej sadzby a prípade ďalšie zložky odplaty s dobrými mravmi. Aj zmluva uzatvorená s odplatom neprekračujúcou limit vyplývajúci z § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka môže byť v rozpore s dobrými mravmi. V tomto smere poukázala na rozhodnutie KS v Prešove 6Co/114/2018 z 27.8.2019, KS v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/404/2017 z 31.mája 2018 a KS v Bratislave sp. zn. 9CoCsp/22/2020 z 22.10.2020. Poukázala aj na neprijateľnosť zmluvných podmienok, ktoré sú v uzatvorenej zmluve, ako tvrdí žalobca vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú údajne súčasťou tejto zmluvy, a to na sadzbu úroku 28 % ročne z nepovoleného prečerpania, to znamená, z úroku z omeškania, ktorý vyplýva z bodu 3.13 Všeobecných obchodných podmienok. Žalobca sa vyjadroval aj ku skúmaniu bonity, že bola dostatočná, nakoľko išlo

o skúmanie z údajov v toku finančných prostriedkov na účte žalovaného. S uvedeným sa nestotožňovala, nakoľko mohol mať žalovaný aj iné výdavky a tieto mohli byť účtované aj z iných účtov v bankách. Čiže banka má povinnosť zisťovať skúmanie bonity aj pri takom produkte ako je zmluva o povolenom prečerpaní. V prípade, že sa súd rozhodne, že žalovaný má povinnosť zaplatiť nárok, ktorý si žalobca požaduje, žiadala o povolenie plnenia v splátkach.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, celým spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 20.02.2020 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ktorej obsahom je dohoda o poskytovaní produktov a služieb - Zmluva o zriadení Bežného účtu – osobný účet, Zmluva o vydaní a používaní platobnej karty Master Card Gold a Zmluva o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva ku všetkým účtom a produktom majiteľa účtu. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Majiteľ účtu vyhlásil v čl. III. bod 5 že sa pred podpisom zmluvy oboznámil s poplatkami súvisiacimi so zmluvou a so Sadzobníkom. Zároveň sa oboznámil s VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy a zaväzuje sa ich dodržiavať (č. I. 18-20 spisu).

10. Žalobca a žalovaný uzatvorili 01.01.2021 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (č. I. 21-22 spisu) - Povolené prečerpanie na účte na základe žiadosti žalovaného zo dňa 01.01.2021 (č. I. 284 spisu) so schváleným povoleným prečerpaním do výšky limitu 400Eur na účte žalovaného s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 19,90%, odplatom 19,90 % a to v zmysle podmienok uvedených vo VOP v platnom znení, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa čl. 3 zmluvy prekročenie limitu povoleného prečerpania sa bude považovať za prekročenie zostatku na účte a bude mať za následok : 1/ vznik povinnosti platiť úrok z omeškania 5% ročne z prekročenej čiastky limitu povoleného prečerpania, a prípadne tiež 2/ zrušenie limitu povoleného prečerpania, 3/ stanovenie okamžitej splatnosti povoleného prečerpania, 4/ vymáhanie súdnou cestou. V čl. 2 boli dohodnuté poplatky a to: - za prehodnotenie vo výške 0,-EUR, za potvrdenia a súhlasy k úverom vydané na klientovu žiadosť vo výške 25,-Eur, zmluvná pokuta pri prekročení zostatku účtu 15,-Eur, zmluvná pokuta po prekročení zostatku účtu po upozornení vo výške 15,-EUR a poplatok za výzvu na splatenie prekročenia vo výške 30,-EUR. V čl. 8 klient vyhlasuje, že bol informovaný o úrokovej sadzbe, poplatkoch a následkoch podľa § 37 ods. 2 zákona o bankách, prevzal a oboznámil sa pred uzatvorením zmluvy s jej účasťami - Európske informácie o spotrebiteľskom úvere (č. I. 23 -24spisu), VOP, Sadzobník. Žalobca predložil aj VOP s účinnosťou od 27.11.2019 (č. I. 25-47 spisu), Úrokové sadzby produktov účinné od 11.02.2020 (č. I. 48 spisu) Sadzobník poplatkov od 01.11.2019 (č. I. 49 -52 spisu), VOP účinné od 15.09.2020 (č. I. 53- 74 spisu), Sadzobník poplatkov účinný od 01.05.2020 (č. I. 75 -79 spisu), VOP účinné do 01.01.2023 (č. I. 103 spisu), Sadzobník poplatkov účinný od 01.01.2023(č. I. 104-108 spisu).

11. Žalobca predložil výpisy z účtu žalovaného od 20.02.2020 do 09.03.2023 (č. I. 109-188 spisu), ako aj prehľad denných obrátov na osobnom účte žalovaného od uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní až po jeho uzatvorenie (č. I. 257-263 spisu).

12. Žalobca vyzval žalovaného listom označeným ako „Výzva na vyporiadanie nepovoleného debetného zostatku“ zo dňa 30.01.2023 (č. I. 189 spisu) na zaplatenie záporného zostatku na účte, v opačnom prípade bude účet zrušený. Nepovolené prečerpanie je v sume 490,88 Eur, pričom bol žalovaný vyzvaný na jeho úhradu do 04.02.2023. Žalobca výzvu prevzal 03.02.2023 (č. I. 198 spisu).

13. Žalovaný v žiadosti o povolené prečerpanie k osobnému účtu zo dňa 01.01.2021 žiadal o výšku povoleného prečerpania 400,-Eur a poskytol informáciu k skúmaniu bonity: počet členov domácnosti 2, počet detí 0, suma vyživovacej povinnosti 0,-EUR. K informáciám o reálnych mesačných výdavkoch uviedol výdavky na stravu 140,-EUR, na dopravu 10,-EUR, bývanie a energie 80,-EUR a osobné výdavky 100,-EUR (č. I. 284 spisu).

14. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci súd danú vec posúdil podľa nasledovných ustanovení:

Podľa § 497 z. č. 513/1991 Z. z. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 4 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 16, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

Podľa § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti: a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), c), d), e), g) a u), b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške, c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

Podľa § 11 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. , ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej OZ) v znení účinnom do 30. 06. 2024, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 veta tretia OZ na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 v znení účinnom do 30. 06. 2024 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca si uplatňoval voči žalovanému nárok vzniknutý mu z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ. Predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou a teda na právny vzťah ňou založený súd aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

16. Keďže súd ustálil, že zmluva uzatvorená so žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 129/2010 Z. z. účinný v čase uzavretia zmluvy, podrobil zmluvu prieskumu, či spĺňa všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 v spojení s § 10 ods. 1 cit. zákona, pričom zistil splnenie zákonom vyžadovaných náležitostí.

17. Po preskúmaní predmetnej zmluvy súd zistil, že zmluva bola uzatvorená v predpísanej forme. Nie je dôvodná námietka žalovaného v tomto smere, nakoľko žalobca predložil žiadosť žalobcu o uzatvorenie zmluvy cez internetbanking dňa 01.01.2021.

18. Súd sa nestotožnil s námietkou nesplnenia podmienok zosplatnenia produkovanou žalovaným, nakoľko žalobca nárok neuplatňuje titulom zosplatnenia a ani netvrdí, že k zosplatneniu došlo. Pokiaľ žalovaný poukazoval na to, že žalobca mohol žiadať vrátenie záporného zostatku iba v prípade ukončenia zmluvy jej výpoveďou, odstúpením, zrušením účtu, súd poukazuje na čl. 3 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, z ktorého vyplýva, že prekročenie limitu povoleného prečerpania bude mať za následok (okrem iných možností) aj vymáhanie nároku súdnou cestou bez povinnosti predtým vypovedať zmluvu, alebo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť.

19. Vzhľadom na námietku žalovaného týkajúcu sa neskúmania bonity žalobcom súd sa zaoberal tým, či žalobca postupoval v súlade s ust. § 7 a nasl. ZSU a či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon o spotrebiteľských úveroch. Bolo na žalobcovi, aby tento preukázal, že bonitu žalovaného náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. S poukazom na ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom.

20. Povinnosť súdu ex officio zisťovať, či došlo k skúmaniu bonity spotrebiteľa vyplýva z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-679/18, podľa ktorého článku 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex officio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku.

21. Odborná starostlivosť je vyššia forma starostlivosti ukladaná osobám s určitými profesionálnymi schopnosťami za účelom dosiahnutia dôležitých cieľov. Dodávateľ tak musí v úzkej súčinnosti s klientom urobiť audit domáceho rozpočtu klienta a jeho pozornosti nesmie ujsť nepreukázanie príjmov a výdavkov zo strany klienta a nepravdivá informácia o jeho už existujúcom úverom zaťaženi.

22. Podľa § 11 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42. Zatiaľ čo ustanovenie § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských

úveroch zakotvuje povinnosť veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver na základe relevantných a aktuálnych informácií, § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch ustanovuje, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov, ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy, pričom nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti.

23. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že veriteľ v danej veci hrubo porušil svoje povinnosti pri overovaní bonity žalovaného ako spotrebiteľa v zmysle § 7 ods. 1, v spojení s § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, že by boli zisťované a dostatočným spôsobom vyhodnotené výdavky žalovaného pred uzavretím zmluvy o úvere. Pokiaľ ide o skúmanie výdavkov žalovaného pred uzavretím tejto zmluvy, aj napriek tomu, že mal žalobca k tomu dostačujúce podklady vo forme vedeného účtu žalovaného, z ktorého bolo povinnosťou žalobcu pred poskytnutím úveru urobiť analýzu jeho príjmov a výdavkov, žalobca však uvedenú povinnosť nesplnil. Z predložených výpisov z účtu žalovaného je zrejmé, že žalovaný z uvedeného účtu neplatil náklady na bývanie, elektrické energie, ani pravidelné platby za telekomunikačné služby- telefónny paušál, internet, ani nehradil výdavky na stravné (okrem pár položiek predstavujúcich nákup v COOP JEDNOTA a KAUF LAND prevažne v sume do 5,-EUR). Žalobca nepreukázal, že by mal k dispozícii doklady o výdavkoch žalovaného, najmä nákladoch na bývanie, doklady SIPO. Rovnako žalobca ani nepreukázal, že by vykonal dopyt do úverového registra vo vzťahu k úverovej zaťažnosti žalovaného nielen vo vzťahu k žalobcovi ale ani k iným subjektom poskytujúcim spotrebiteľské úvery. Hoci žalobca pri overovaní bonity žalovaného mal údaje o výške príjmu žalovaného, nakoľko pre žalovaného viedol osobný účet a žalovaný uviedol v žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru aj mesačné výdavky, súd zdôrazňuje, že odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie. Overovanie bonity žalovaného iba na podklade informácií poskytnutých žalovaným v žiadosti o poskytnutie úveru a z výpisov z účtu vedeného nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou. Žalobca nepreukázal, že by si overoval informácie deklarované žalovaným u žalobcu reportom zo Sociálnej poisťovne, ani prostredníctvom Spoločného registra bankových informácií. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je, čo spôsobuje bezúčnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pre účely skúmania bonity spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou nepostačuje, ak dodávateľ vychádza iba z tvrdení spotrebiteľa bez toho, aby žiadal aj preukázanie tvrdených skutočností príslušnými listinami. Žalobca súdu nepredložil ani žiadny interný dokument o posúdení bonity s uvedením rodinného stavu a podmienok bývania žalovaného, úverovú správu z registrov dlžníkov SRBI/NRKI pre účely posudzovania schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver. Hoci žalovaný v žiadosti o úver deklaroval svoj rodinný stav, výdavky a podmienky bývania v súlade s ust. § 7 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., nebolo preukázané, že by si žalobca overil uvedené skutočnosti. Rovnako žalobca nepreukázal že vykonal dopyt napr. do SRBI/NRKI a nepredložil výstup zo SRBI/NRKI, takže nie je preukázané, že skutočne žalobca preveril záväzky žalovaného a ich splácanie. Hoci žalobca pred poskytnutím úverového rámca k osobnému účtu žalovaného viedol pre neho predtým 11 mesiacov osobný účet, na základe čoho disponoval nejakými informáciami o finančnej situácii žalovaného (o jeho príjme), nepredložením ďalších dôkazov nemal preukázané, že žalobca schopný s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu žalovaného. Zároveň nie je vylúčené, že uvedený účet vedený u žalobcu bol jediným účtom žalovaného, nakoľko z neho neboli uhrádzané pravidelné platby na bývanie, elektrické energie, nákupy potravín, poplatky za telekomunikačné služby (pravidelné platby za telefón – paušál, internet). Podľa názoru súdu žalobca nemal úplné a pravdivé informácie o bonite žalovaného.

24. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že v konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej veriteľovi v ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom veriteľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta (žalovanej). Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou

nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posudzovať bonitu spotrebiteľa a teda súd považoval úver poskytnutý žalovanému za bezúročný a bez poplatkov.

25. Nad rámec uvedeného súd poznamenáva s poukazom na § 10 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania musí obsahovať výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť. V predloženej Zmluve o povolenom prečerpaní boli dohodnuté poplatky v čl. 2. Žiadne iné poplatky tam dohodnuté neboli, zmluva odkazuje na VOP a Sadzobník poplatkov. Avšak vychádzajúc z prehľadu obrátov, dospel k záveru, že žalobca nemal nárok na tam účtované „poplatky za mesačný poplatok za Mastercard Gold, poplatok za vedenie účtu, nakoľko v Zmluve o spotrebiteľskom úvere – povolené prečerpanie tieto poplatky nie sú uvádzané a navyše v Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb rovnako tieto poplatky neobsahuje a ani nekonštatuje, že by Sadzobník mal byť jej neoddeliteľnou súčasťou. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu účtovanú vo výške 15,00 EUR označenú ako „zm. pokuta pri prekročení zostatku účtu po upozor.“, táto síce bola dohodnutá priamo v zmluve o povolenom prečerpaní, avšak žalobca neuniesol v tejto časti dôkazné bremeno, keď nepreukázal, že by žalovaného na prekročenie na účte upozorňoval (predložená len následná výzva z 30.01.2023).

26. Súd však predovšetkým zdôrazňuje, že žalobca v žalobe uplatnenú pohľadávku bližšie nešpecifikoval, iba uviedol, že sa jedná o rozdiel kreditných a debetných operácií na účte žalovaného. Z prehľadu všetkých kreditných a debetných transakcií vyplýva, že všetky debetné transakcie tvoria poplatky za transakcie, poplatky za výzvu debet, úroky, odchádzajúce platby, výber hotovosti z bankomatu, platba kartou u obchodníka, zmluvná pokuta aj poplatky. Žalobca k žalobe predložil Sadzobníky poplatkov, VOP bez určenia, aké konkrétne poplatky, zmluvná pokuta účtované žalovanému, sú súčasťou žalovanej sumy. Na základe skutkových tvrdení v žalobe, vykonaného dokazovania a citovaných ustanovení potom súd dospel k záveru, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno v súvislosti s povinnosťou, ktorú požadoval uložiť žalovanému, preto žalobu zamietol. Žalobca v žalobe neuviedol, čo konkrétne tvorí žalovanú sumu, ktorá má byť prekročením na účte žalovaného. Povinnosťou súdu nie je hľadať vo výpisoch z účtu medzi položkami transakcií sumy, ktoré žalovaný ako dlžník čerpal (resp. prekročil). Hoci pôvodná zákonná sudkyňa vyzvala žalobcu na predloženie dôkazov preukazujúcich úverovú históriu, z ktorej by bolo zrejmé, ako žalovaný úver čerpal a následne dlh splácal, žalobca k uvedenému predložil žalobca prehľad denných obrátov na osobnom účte žalovaného, nie je povinnosťou súdu medzi položkami hľadať sumy, ktoré žalovaný vrátil a z ktorých súm a za aké obdobie si žalobca účtoval úrok a za aké úkony poplatky. Strana má povinnosť tvrdenia, nemôže túto povinnosť prenášať na súd a požadovať, aby súd z predložených listín zisťoval a špecifikoval uplatnenú pohľadávku. V spotrebiteľských sporoch má pritom súd povinnosť skúmať, či nie sú uplatnené nároky z neprijateľných podmienok, ktoré sú neplatné, čo v tomto prípade nebolo možné, nakoľko žalobca riadne nešpecifikoval svoj nárok. Súd už následne nevyzýval žalobcu na doplnenie žaloby postupom podľa § 129 CSP, nakoľko táto obsahuje všeobecné náležitosti v zmysle § 127 ods. 1 CSP ako aj náležitosti podľa § 132 CSP. Žalobca špecifikoval akú povinnosť požaduje žalovanému uložiť aj opísal rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých túto povinnosť požaduje. Vzhľadom na princípy uplatňované v rámci sporového konania (rovnosť strán, nestrannosť súdu) súd ani nemohol vyzvať žalobcu na splnenie povinnosti tvrdenia a predloženie dôkazov, na základe ktorých mu bude v spore vyhovené. Z hľadiska obsahu bola žaloba spôsobilá na prejednanie a rozhodnutie o nej napriek tomu, že sa po vykonanom dokazovaní a posúdení veci ukázalo, že žalobca v žalobe neuviedol všetky rozhodujúce skutočnosti, od ktorých odvodzoval svoje uplatnené právo a práve ich absencia viedla k zamietnutiu jeho žaloby. Záverom súd uvádza, že pokiaľ by žalobca neúčtoval žalovanému poplatky a zmluvnú pokutu, na ktoré mu nevznikol z vyššie uvedených dôvodov nárok po ich odčítaní od všetkých debetných transakcií spôsobilo, že žalovaný ani nemal na účte záporný zostatok (18.570,32 EUR – debetné operácie oproti kreditným operáciám 20.459, 54 EUR), aj v dôsledku čoho žaloba nebola dôvodná.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol úspešný v celom rozsahu a z tohto dôvodu súd rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

30. O samotnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

2

4Csp/25/2023

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.